

Предъ жетва

Грѣятъ златнитѣ пшеници —
топѣль вѣтрѣ ги люлѣй,
гукатъ сиви гургулицы,
чучулига нейде пѣй.

И навредъ червени ружи,
като пламѣци, пламтятъ.
Спри се и погледай, друже,
какъ пшеницитѣ златятъ!

Тѣ се люшкатъ до безкрая,
трепкатъ класове предъ тебѣ,
ти ги галишъ и замаянъ
дишашъ дѣхъ на топѣль хлѣбъ.

Сочни ранозрѣйки круши
свеждатъ клони надъ рѣжѣта,
откъсни си плодъ и слушай:
пѣятъ зрѣлитѣ жита!

Пѣйте, птички, зрѣй, пшеницо,
зрѣйте, сладки плодове,
трепкайте звезди зорници —
вие, хлѣбни класове!

Скоро жетва тукъ ще екне —
вредъ размахала криле,
смѣхъ и пѣсни ще отекнатъ
низъ широкото поле!
